

*Веньхань Оу**здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти*

ORCID 0009-0000-1996-2240

e-mail: ouwenhan@ukr.net,

Приватний заклад вищої освіти «Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова», м. Черкаси

МЕТОДИЧНІ НАПРЯМКИ ТА ЗАХОДИ РЕАЛІЗАЦІЇ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ КОРПОРАТИВНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ОБ'ЄДНАНЬ

Постановка проблеми. У сучасному глобалізованому світі, де конкуренція на ринку надзвичайно висока, корпоративні інтеграційні об'єднання стають однією з ключових стратегій для забезпечення стійкого та успішного розвитку підприємств. Однак, ефективне управління інноваційним розвитком в рамках таких об'єднань виявляється складною задачею, що вимагає належного методичного забезпечення.

Відсутність систематизованого підходу до формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком у корпоративних інтеграційних об'єднаннях призводить до недосягнення їх потенційних переваг та може спричинити стратегічні та економічні ризики. Також відсутність чіткої методології та нормативного регулювання у цій сфері призводить до розпливчастості та недосяжності мети інноваційного розвитку в корпоративних інтеграційних об'єднаннях.

Крім того, умови нестабільності на національних та глобальному ринках, стрімке технологічне зміщення та постійна необхідність адаптації до нових умов додатково ускладнюють ситуацію та вимагають негайного удосконалення методичного забезпечення управління інноваційним розвитком.

Відтак, актуальність проблеми методичного забезпечення формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань підкреслюється необхідністю забезпечення конкурентоспроможності та сталого розвитку бізнесу. Успішна інноваційна діяльність стає ключовим чинником успіху для підприємств у сучасних умовах. Це стосується як малих і середніх підприємств, так і великих корпорацій, які об'єднуються у різноманітні інтеграційні структури для досягнення спільних цілей.

Крім того, інноваційний розвиток є ключовим фактором зміни моделей бізнесу та економічного зростання. Інтеграційні об'єднання, що успішно впроваджують інноваційні стратегії, мають перевагу перед конкурентами, що забезпечує їм стійкість та здатність адаптуватися до змінних умов ринку.

Отже, розробка та впровадження ефективного методичного забезпечення управління інноваційним розвитком у корпоративних інтеграційних об'єднаннях має велике значення для забезпечення їхньої кон-

курентоспроможності, стійкості та успішності на ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Загальні аспекти інтеграції були детально розглянуті у численних вітчизняних і зарубіжних дослідженнях, що включають роботи таких вчених, як І. Ансоф [1; 2], О. Ареф'єва [3], В. Боковець [4], П. Буряк [5], І. Васильчук [6], А. Воронкова, М. Баб'як [7], В. Дикань [9], А. Заграновська [13], Л. Довгань, В. Пастухова, Л. Савчук [10], Ю. Іванов [14], І. Ігнат'єва, О. Гаратонова [15], Е. Кемпбел [18], Н. Мікула [22], Т. Міллер [40], Н. Міценко [24], С. Партрідж [41], О. Підчоса [26], Н. Скопенко [31], М. Ребсток [42], С. Фінкельштейн [44], М. Янчук [38] та інші. Згадані вчені у своїх працях ретельно розглянули сутнісну характеристику корпоративних інтеграційних об'єднань, теоретичні та методологічні засади корпоративної інтеграції, а також явище процесу інтеграції, включаючи пов'язані з ним процеси кооперації, ділового співробітництва та стратегічної взаємодії.

У контексті теми дослідження варто згадати класичні твори видатних економістів: М. Кондратьєва [19], Й. Шумпетера [37], Т. Менша [39], Р. Фостера [35], У. Ростоу [43], які глибоко досліджують проблеми економічного зростання та інноваційного розвитку, зокрема корпоративних об'єднань.

Більш детально розглядають питання управління інноваційним розвитком корпоративних об'єднань, зокрема приділяють увагу створенню організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком, такі автори, як М. Рогоза [28], Н. Маркова [21], М. Грещак [8], Л. Довгань, Г. Дудукало [11], С. Ілляшенко [16, 17], Т. Полозова [27], Н. Корсікова [20], О. Мірошніченко [23], М. Чайковська [36].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на значний внесок українських та зарубіжних вчених у питання формування організаційно-економічного механізму інноваційної діяльності підприємств, а також розроблені теоретико-методичні підходи до забезпечення формування даного механізму, залишаються відкритими аспекти методичного забезпечення формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком саме корпоративних інтеграційних об'єднань.

Формування цілей статті. Мета даного дослідження полягає в розробці методичного підходу до забезпечення формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань, зокрема визначення підходів і методичних напрямків формування даного механізму та окреслення принципів, основних завдань і функцій формування механізму.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасна динаміка глобальних економічних процесів надає особливого значення розвитку інноваційного потенціалу корпоративних об'єднань. Інновації стають стратегічним ресурсом, що визначає конкурентоспроможність підприємств у світовому ринковому середовищі. Однак, для успішного інноваційного розвитку необхідно не лише формувати і впроваджувати нові ідеї, технології та продукти, але й ефективно управляти цим процесом на рівні корпоративних об'єднань. Саме організаційно-економічний механізм є ключовим інструментом, який дозволяє забезпечити системний підхід до управління інноваційним процесом, оптимізувати внутрішні взаємодії та здійснювати ефективний контроль за реалізацією інноваційних стратегій та проєктів.

У загальному розумінні механізм управління – це система методів, процедур, інструментів та структур, які використовуються для керування організацією або процесами в ній. Це комплексний набір засобів, що допомагає забезпечувати виконання стратегічних цілей та завдань організації, координацію робіт між різними підрозділами, контроль за виконанням завдань, а також прийняття рішень.

Механізм управління може включати:

1. Структури управління: організаційна структура, яка визначає ланцюжок командування, розподіл відповідальності та повноважень між різними рівнями управління.

2. Процедури та процеси: систематизовані методи, які використовуються для здійснення різних управлінських функцій, таких як планування, організація, контроль і прийняття рішень.

3. Інформаційні системи: технології та інструменти, що забезпечують збір, обробку та аналіз інформації для прийняття управлінських рішень;

4. Людські ресурси: компетентні та кваліфіковані кадри, які забезпечують виконання завдань організації та розвиток її потенціалу.

5. Фінансові ресурси: ресурси, що використовуються для фінансування управлінських процесів та реалізації стратегічних цілей.

6. Методи управління якістю: системи стандартів та процедур, спрямовані на забезпечення якості продукції або послуг, а також підвищення ефективності процесів.

Отже, механізм управління у загальному розумінні є інструментом для досягнення успіху та стабільності в діяльності будь-якої організації. Він дозволяє керівництву координувати роботу підрозділів, визначати пріоритети, вирішувати проблеми та ефективно використовувати ресурси для досягнення стратегічних цілей.

Що стосується визначення поняття «організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань», то варто розглянути підходи до його тракту-

вання та зміни у ньому для власного трактування його сутності.

О. Савчук визначає «організаційно-економічний механізм інноваційного розвитку великої компанії як концентрація взаємопов'язаних організаційних, економічних та менеджерських інновацій, що забезпечують реалізацію стратегічних цілей розвитку великої компанії» [30].

С. Тульчинська трактує «організаційно-економічний механізм інноваційного процесу як взаємопов'язану сукупність економічних відносин, принципів, методів і форм організації створення, промислового впровадження та комерціалізації нововведень» [33].

Н. Пантелеєва дає наступне визначення: «Організаційно-економічний механізм регулювання інноваційної діяльності – це сукупність елементів, призначених для перетворення управлінських, регулятивних і коригувальних дій органів управління на необхідні дії керованих об'єктів (інноваційних структур)» [25].

О. Савченко, В. Соловійов визначають «організаційно-економічний механізм інноваційної діяльності на промисловому підприємстві як ряд етапів, що у своїй сукупності утворюють комплексну систему функціональних зв'язків між об'єктами, суб'єктами, засобами, методами та іншими складовими інноваційної діяльності, а також може використовуватися для досягнення широкого спектра стратегічних цілей підприємства» [29].

Н. Ілляшенко, А. Росохата дають розширене визначення: «Організаційно-економічний механізм управління прогнозуванням перспективних напрямів інноваційного розвитку промислового підприємства слід розглядати як сукупність організаційних та економічних важелів (кожному з яких властиві власні форми управлінського впливу), які справляють вплив на економічні й організаційні параметри системи управління інноваційною діяльністю підприємства, що сприяє формуванню та посиленню організаційно-економічного потенціалу інноваційного розвитку, отриманню конкурентних переваг в майбутньому на основі ефективного використання інформації щодо перспективних тенденцій сьогодення, а також загалом збільшення ефективності діяльності промислового підприємства» [17].

А. Турило пише, що «організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком підприємства – це конкретний методико-прикладний аспект формування і реалізації процесу управління, який за своєю специфікою пов'язаний з інноваційним розвитком, включає в себе організаційну та економічну складові, є гармонійною складовою загального економічного механізму управління підприємством» [34].

А. Тітов, О. Машевська визначають «організаційно-економічний механізм управління як комбінацію елементів (компонентів), які перебувають під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів, включаючи процеси, що протікають на підприємствах галузі, а також інноваційну активність (стан), із сукупності яких складається вся модель управління інноваційною діяльністю. Сам організаційно-економічний механізм управління – це сукупність взаємозалежних і взаємообумовлених елементів, критеріїв і компонентів» [32].

Т. Полозова визначає його «як інструмент управління, який є сукупністю управлінських елементів та

способів їхньої інформаційної, організаційної, мотиваційної, кадрової та фінансово-економічної взаємодії, спрямованих на активацію (запуск), подальшу активізацію (підвищення інтенсивності дій) та досягнення прогресуючої динаміки показників розвитку об'єкта управління з метою підвищення ефективності прийняття управлінських рішень щодо досягнення відповідного рівня інноваційно-інвестиційної спроможності та ринкової вартості підприємства» [27].

Н. Єфремова дає визначення «організаційно-економічного механізму управління інноваціями в галузі рослинництва, що трактує як набір процедур, практик і політики, що використовуються для спрямування та контролю процесу створення й упровадження нових ідей, технологій і продуктів галузі. Цей механізм, як правило, включає різні компоненти, такі, як планування, складання бюджету, фінансування, укомплектування персоналом, а також моніторинг і оцінювання, спрямовані на забезпечення узгодженості інноваційних ініціатив із загальними цілями та завданнями галузі, а також на те, що ресурси використовуються ефективно та результативно для досягнення бажаних результатів» [12].

Аналізуючи різні визначення організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань, можна відзначити деякі загальні риси та різниці в підходах до його розуміння. Однак загальна мета залишається однаковою – забезпечення ефективного управління процесом інноваційного розвитку об'єднань з метою досягнення стратегічних цілей.

Зазначені визначення акцентують увагу на різних аспектах механізму управління інноваційним розвитком, таких як економічні відносини, організаційні принципи, методи та інструменти управління. Деякі підходи зосереджуються на внутрішніх аспектах, таких як взаємодія між елементами системи управління в межах підприємства, а інші відзначають зовнішні

впливи на цей механізм, такі як галузеві фактори або ринкові умови.

На основі аналізу можна зробити висновок, що організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань – це складна система взаємодіючих елементів, що об'єднує в собі організаційні, економічні, менеджерські та стратегічні аспекти управління, спрямовані на реалізацію інноваційних стратегій та досягнення конкурентних переваг.

Таким чином, можна запропонувати власне визначення організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань як сукупності методів, інструментів, процесів та взаємозв'язків, спрямованих на створення та реалізацію стратегічних інноваційних ініціатив в межах корпоративного об'єднання з метою забезпечення стійкої конкурентоспроможності та успішного функціонування на ринку.

Загалом, проаналізувавши вітчизняні та зарубіжні публікації з даної проблематики, ми прийшли до висновків, що формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань може ґрунтуватися на різних підходах і методичних напрямках.

Такі підходи можуть використовуватися як окремо, так і в поєднанні один з одним для ефективного формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань. Комбінація різних підходів дозволяє забезпечити комплексний підхід до управління інноваційним розвитком та досягнення стратегічних цілей об'єднань. Ми пропонуємо наступні вибрані підходи і методичні напрямки формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань, що представлені у таблиці.

Таблиця

Підходи, методичні напрямки та заходи реалізації щодо формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань

№ з/п	Підходи та методичні напрямки	Заходи реалізації
1	2	3
1	Аналіз інноваційного потенціалу	Проведення детального аналізу наявного потенціалу об'єднань у сфері інновацій, включаючи технології, інтелектуальну власність, дослідницькі лабораторії
2	Стратегічне планування	Розробка стратегій інноваційного розвитку на основі SWOT-аналізу, дослідження ринку, діяльності конкурентів
3	Створення інноваційної культури	Розвиток організаційної культури, що сприяє інноваціям через тренінги, механізми стимулювання та спеціальні команди
4	Формування інноваційних команд та мереж	Створення команд і мереж співробітників для реалізації інноваційних проєктів (крос-функціональні групи, інноваційні лабораторії)
5	Управління змінами	Розробка стратегій управління трансформаціями та змінами з використанням методик залучення персоналу, комунікації, мотивації
6	Моніторинг і оцінка результатів	Створення системи моніторингу та оцінки результатів інноваційного розвитку
7	Інтеграція зовнішніх джерел інновацій	Розробка механізмів співпраці з зовнішніми стейкхолдерами, що може включати стартапи, університети, дослідницькі інститути тощо

1	2	3
8	Створення інноваційних інфра-структур	Відкриття спеціалізованих просторів (коворкінг, центри) для співпраці та творчості, які сприяють розвитку інноваційних ідей та продуктів
9	Впровадження цифрових технологій	Застосування цифрових платформ і інструментів для підтримки інноваційних процесів
10	Залучення експертів та консультантів	Використання зовнішніх експертів та консультантів для розробки й впровадження стратегій інноваційного розвитку
11	Розвиток системи інноваційного фінансування	Запровадження механізмів фінансування інноваційних проєктів, включаючи венчурний капітал та інвестиційні фонди
12	Розробка програм навчання персоналу	Створення навчальних програм з інноваційного менеджменту та розвитку креативного мислення для підвищення кваліфікації персоналу
13	Партнерство з академічними установами	Співпраця з університетами та науковими установами для обміну знаннями, технологіями, інноваціями

Джерело: авторська розробка.

Представлена таблиця надає огляд підходів та методичних напрямків формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань. Кожен рядок таблиці представляє конкретну стратегію або підхід, який може бути використаний для підтримки інноваційного розвитку, а стовпчики надають короткий опис кожної з цих стратегій. Як видно із таблиці існує широкий спектр інструментів та стратегій для підтримки інноваційного розвитку. Це означає, що організації можуть вибирати та комбінувати різні підходи в залежності від їхніх потреб та ресурсів.

Ми пропонуємо комплексний підхід, тобто успішна реалізація інноваційних проєктів вимагає комплексного підходу, що включає в себе не лише технічні аспекти, а й організаційну культуру, стратегічне планування, управління змінами та партнерство. Багато з наведених стратегій вимагають співпраці та взаємодії з іншими стейкхолдерами, такими як університети, консультанти, експерти та інші організації. Це підкреслює важливість будівництва ефективних партнерських зв'язків.

Критично важливо встановити систему моніторингу та оцінки результатів інноваційного розвитку для вчасного виявлення проблем та коригування стратегій управління. Оскільки інноваційний процес може бути непередбачуваним, важливо мати гнучкість та адаптивність у використанні стратегій та інструментів управління. Загальною метою використання цих стратегій є створення сприятливого середовища для інноваційного розвитку, що сприяє зростанню конкурентоспроможності та стійкості організацій у сучасному бізнес-середовищі.

При формуванні організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань необхідно чітко визначення мети, задля якої підприємство повинно впроваджувати даний процес у свою діяльність.

Мета формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань може бути сформульована як визначення чіткого напрямку інноваційної діяльності підприємства з метою досягнення конкурентних переваг і забезпечення сталого розвитку на ринку.

Основні аспекти мети можуть включати:

1. Стимулювання інноваційного розвитку.
2. Забезпечення лідерства на ринку.
3. Збільшення ефективності та продуктивності.
4. Розвиток нових ринків.
5. Підвищення рівня задоволення клієнтів.
6. Створення нових можливостей для розвитку бізнесу.

7. Забезпечення сталого розвитку.

Таким чином, мета формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком полягає у створенні стратегічної спрямованості для інноваційної діяльності підприємства та досягнення конкурентних переваг на ринку. Формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань базується на ряді принципів та виходить з низки основних завдань.

У процесі впровадження будь-якого організаційно-економічного механізму на підприємстві, ключове значення має визначення принципів, які визначають його основні аспекти. Після аналізу різних підходів відомих дослідників, таких як В. Мельникова, О. Мельникова, Т. Сідлярчук, І. Тур, Г. Шведова, В. Лисогор, С. Яремко, О. Ольшевська, І. Бойчик, ми прийшли до висновку, що формування принципів прогнозування на підприємствах повинно базуватися на принципах системності, стратегічності; інтеграції; гнучкості; партнерства; комплексності; наукової обґрунтованості; адекватності; альтернативності; ефективності та інформаційної єдності.

Глобальні задачі формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань включають: створення стійкої інноваційної культури; підвищення конкурентоспроможності; забезпечення сталого розвитку; створення сприятливого інноваційного середовища; пошук нових можливостей; розвиток та впровадження новітніх технологій; сприяння розвитку людського капіталу; розширення глобального впливу; стимулювання інноваційного підприємництва; побудову партнерських відносин.

Окрім мети, принципів і основних завдань формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних ін-

теграційних об'єднань, базисним компонентом його методичного забезпечення виступають його функції.

Будь-якому об'єкту дослідження властиві певні функції, зокрема нами здійснена конкретизація функцій для даного механізму.

Організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань включає в себе різноманітні функції та процеси, спрямовані на стимулювання й координацію інноваційної діяльності в межах об'єднань. Означимо основні функції цього механізму: стратегічне управління інноваціями; формування інноваційної культури; маркетинг і комерціалізація інновацій; фінансове управління; управління ризиками; технологічне управління; управління знаннями; партнерське управління. Ці функції можуть бути реалізовані через впро-

вадження відповідних методів, інструментів та практик управління, а також за допомогою спеціалізованих відділів та команд, які забезпечують ефективність інноваційного розвитку корпоративних інтеграційних об'єднань.

Визначення мети, принципів і основних завдань формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань, а також деталізація основних його функцій розкриває можливість на їхній основі раціонально підійти до створення організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань (ОЕМУІРКІО). Об'єднуючи подані елементи даного організаційно-економічного механізму, а також усю узагальнену попередню інформацію можна побудувати його у вигляді схеми (див. рисунок).

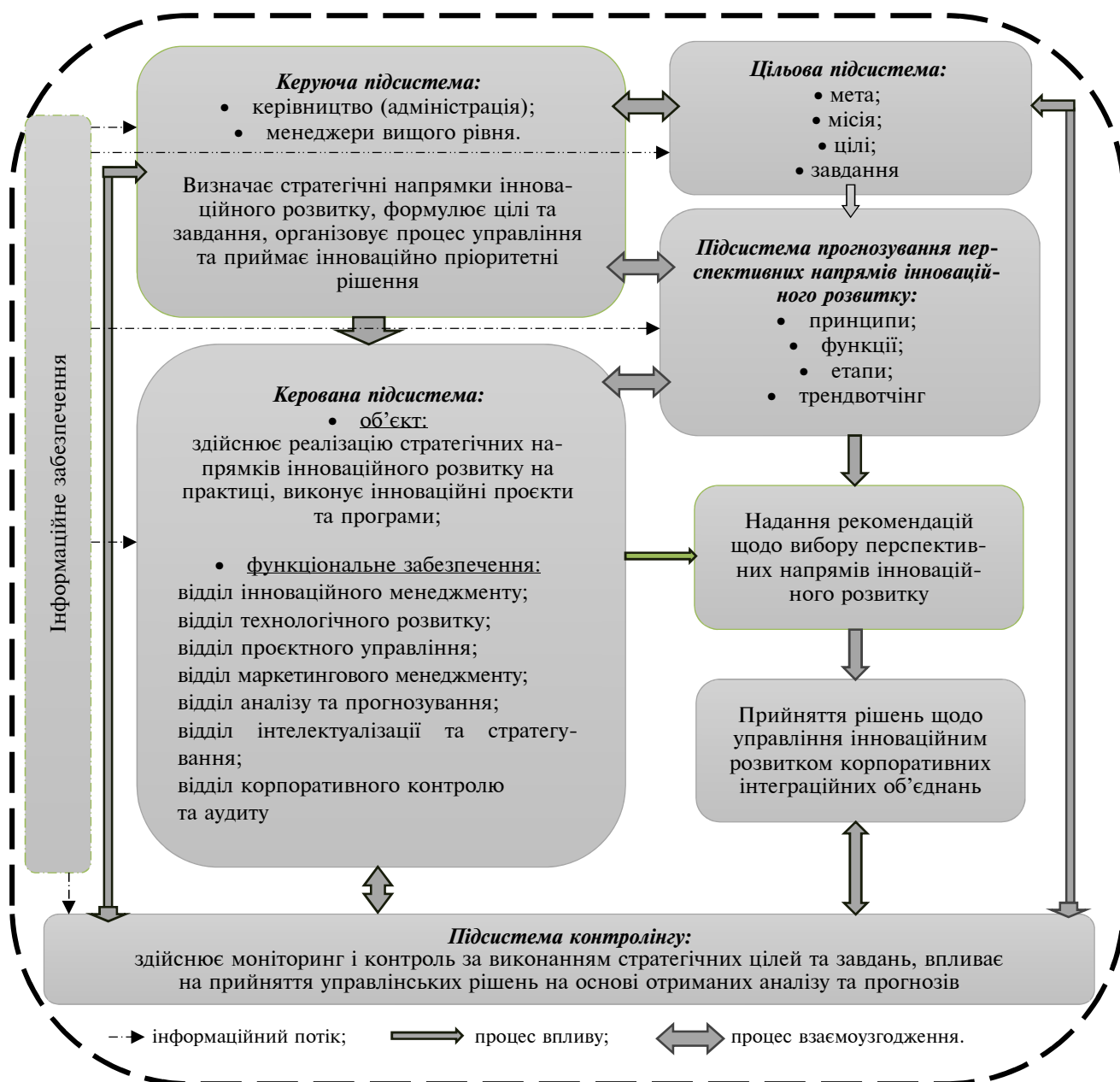

Рисунок. Організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань

Джерело: авторська розробка.

При формуванні організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань необхідно враховувати специфіку об'єкту управління, зокрема вплив елементів зовнішнього середовища та принципи формування, процесу реалізації і результатів прогнозування. Запропонований організаційно-економічний механізм складається із наступних підсистем:

1. Інформаційне забезпечення: забезпечує надходження та обробку інформації про зовнішнє середовище, внутрішні ресурси та потреби об'єднання щодо інноваційного розвитку.

2. Керуюча підсистема: визначає стратегічні напрямки інноваційного розвитку, формулює цілі та завдання, організовує процес управління та приймає стратегічні рішення.

3. Керована підсистема: здійснює реалізацію стратегічних напрямків інноваційного розвитку на практиці, виконує інноваційні проекти та програми.

4. Цільова підсистема: спрямована на досягнення стратегічних цілей та результатів інноваційного розвитку, оцінює ефективність діяльності об'єднання.

5. Підсистема прогнозування перспективних напрямків інноваційного розвитку (ППНІР): визначає перспективні напрямки розвитку на основі аналізу внутрішніх та зовнішніх факторів, формує прогнози та рекомендації для прийняття управлінських рішень.

6. Підсистема контролінгу: здійснює моніторинг та контроль за виконанням стратегічних цілей та завдань, впливає на прийняття управлінських рішень на основі отриманих прогнозів та аналізу.

Цей механізм є циклічним процесом, де інформація та рішення постійно обмінюються між різними підсистемами та елементами. Керівництво об'єднання виступає суб'єктом управління, яке координує дії підсистем та забезпечує виконання стратегічних цілей інноваційного розвитку. Функціональні підрозділи в рамках об'єднання відповідають за безпосереднє проведення аналізу, прогнозування та реалізацію інноваційних проектів.

Варто більш детально розглянути підсистему прогнозування перспективних напрямків інноваційного розвитку, що є важливою складовою організаційно-економічного механізму управління. Давайте розглянемо принципи, функції і етапи цієї підсистеми. Принципи прогнозування перспективних напрямків інноваційного розвитку: системність; науковість; прогностична обґрунтованість; стратегічність.

Функції підсистеми прогнозування: збір та аналіз інформації; прогнозування тенденцій і трендів; визначення можливих сценаріїв розвитку: розробка різних сценаріїв можливого майбутнього, враховуючи різні можливі варіанти подій; оцінка ризиків і можливостей.

Етапи прогнозування перспективних напрямків інноваційного розвитку: збір інформації; аналіз інформації; прогнозування; оцінка та вибір стратегій; моніторинг і коригування.

Функціональне забезпечення організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань може бути представлено різними підрозділами, які відповідають за різні аспекти управління та реалізації інноваційних стратегій. Ці підрозділи спільно забезпечують ефективну реалізацію інноваційної стратегії та досяг-

нення стратегічних цілей корпоративних інтеграційних об'єднань.

Стабілізація процесів взаємодії між підсистемами організаційно-економічного механізму прогнозування перспективних напрямків інноваційного розвитку промислового підприємства є ключовим елементом для забезпечення його ефективного функціонування та успішного планування інноваційної діяльності. Це досягається шляхом встановлення чітких зв'язків та спільних цілей між підсистемами, їх взаємодією та координацією.

У першу чергу, ця стабілізація вимагає ретельного аналізу та взаємодії між підсистемою прогнозування, яка відповідає за аналіз та прогнозування тенденцій розвитку, та іншими підсистемами та їх підрозділами, що забезпечують реалізацію стратегій та проектів.

По-друге, ефективна взаємодія між цими підсистемами передбачає використання спеціалізованих методів комунікації та обміну інформацією, щоб забезпечити швидку та точну передачу даних та аналізу результатів прогнозування всім зацікавленим сторонам.

Нарешті, стабілізація процесів взаємодії може бути досягнута через впровадження системи контролю та звітності, яка дозволить вчасно виявляти та вирішувати конфлікти та проблеми між підсистемами, а також регулярно оцінювати їх ефективність та внести необхідні корективи до стратегій та планів розвитку.

Висновки. В результаті проведеного дослідження можна зробити наступні ключові висновки, розділивши їх на наступні позиції:

1. Важливість механізму управління: механізм управління є необхідним інструментом для досягнення успіху та стабільності в діяльності будь-якої організації. Він дозволяє координувати роботу підрозділів, визначати пріоритети, вирішувати проблеми та ефективно використовувати ресурси для досягнення стратегічних цілей.

2. Складність організаційно-економічного механізму: механізм управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань є складною системою, що включає в себе багато взаємодіючих елементів, методів та процесів.

3. Мета формування механізму: головною метою формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком є створення стратегічної спрямованості для інноваційної діяльності та досягнення конкурентних переваг.

4. Глобальні задачі формування механізму: формування механізму включає в себе вирішення широкого спектру задач, таких як створення інноваційної культури, забезпечення сталого розвитку та стимулювання інноваційного підприємництва.

5. Функціональне забезпечення: для успішного функціонування механізму важливо належне функціональне забезпечення, яке включає в себе різні функції, такі як стратегічне управління, маркетинг, фінансове управління та управління ризиками.

6. Значення взаємодії підсистем: стабільна взаємодія між підсистемами є ключовим фактором успішного функціонування механізму, що передбачає встановлення чітких зв'язків, ефективну комунікацію та спільні цілі.

Отже, розуміння та ефективна реалізація організаційно-економічного механізму управління іннова-

ційним розвитком є критичними для досягнення успіху корпоративних інтеграційних об'єднань та забезпечення їхньої конкурентоспроможності.

Список використаних джерел

1. Ансофф І. Нова корпоративна стратегія / пер. з англ. СПб.: Пітер, 1999. 416 с.
2. Ансофф І. Стратегічне управління / пер. з англ. М.: Економіка, 1989. 519 с.
3. Ареф'єва О. В., Васюткіна Н. В. Корпоративне управління: еволюція, становлення, розвиток. Київ: Ліра-К, 2013. 180 с.
4. Боковець В. В. Теоретико-методичні засади управління корпораціями: монографія. Київ: Кондор-Видавництво, 2016. 206 с.
5. Буряк П. Проблемність трансформаційних процесів у інтегрованих корпоративних структурах підприємства. *Регіональна економіка*. 2004. № 2. С. 72-78.
6. Васильчук І. П. Сутність та ознаки корпорацій: теоретичний аспект. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Економіка. 2013. Вип. 23. С. 205-209.
7. Воронкова А. Е., Баб'як М. М., Коренев Е. Н., Мажура І. В. Корпоративне управління та культура: монографія. Дрогобич: Вимір, 2006. 376 с.
8. Грещак М. Г., Гребешкова О.М., Коцюба О.С. Внутрішній економічний механізм підприємства: навч. посіб. Київ: КНЕУ, 2001. 228 с.
9. Дикань В. В. Теоретичні основи інтеграційного розвитку підприємств вітчизняного машинобудування. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2013. № 43. С. 119-124.
10. Довгань Л. Є., Пастухова В. В., Савчук Л. М. Корпоративне управління. Київ: Кондор, 2007. 174 с.
11. Довгань Л. Є., Дудукало Г. О. Формування організаційно-економічного механізму ефективного управління підприємством. *Економічний вісник НТУУ «КПІ»*. 2012. 48. URL: <http://economy.kpi.ua/uk/node/376>.
12. Єфремова Н. Організаційно-економічний механізм управління інноваційною діяльністю аграрних підприємств. *Галицький економічний вісник*. 2023. № 2 (81). DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.02.
13. Заграновська А. Інтеграція підприємств: оцінка доцільності та припустимого ступеня незалежності учасників холдингу: монографія. LAP LAMBERT Academic Publishing GmbH & Co. KG, 2011. 223 с.
14. Іванов Ю. Б., Пилипенко А. А. Інтеграційний розвиток суб'єктів господарювання: теоретичне обґрунтування та організація управління: монографія. Харків: ВД «Інжек», 2012. 400 с.
15. Ігнат'єва І. А., Гарафонова О. І. Корпоративне управління. Київ: ЦУЛ, 2013. 600 с.
16. Ілляшенко С. М. Управління інноваційним розвитком: навчальний посібник. 2-ге вид., перероб. і доп. Суми: ВТД «Університетська книга», 2005. 324 с.
17. Ілляшенко Н. С., Росохата А. С. Формування організаційно-економічного механізму прогнозування перспективних напрямів інноваційного розвитку промислового підприємства. *Ефективна економіка*. 2015. № 1. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3737>.
18. Кемпбелл Э., Саммерс К. Стратегический синергизм / пер. с англ. СПб.: Питер, 2004. 416 с.
19. Кондратьев Н. Д. Большие циклы конъюнктуры и теория предвидения / пер. с англ. М.: Экономика, 2002. 767 с.
20. Корсікова Н. М. Організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком підприємства в сучасних умовах. *Економіка харчової промисловості*. 2009. № 3. С. 8-11. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/19470>.
21. Маркова Н. С. Формування організаційно-економічного механізму управління розвитком персоналу. *Бізнес-інформ*. 2012. № 6. С. 200-202.
22. Мікула Н. А., Засадка В. В. Транскордонне співробітництво України в контексті євроінтеграції: монографія. Київ: НІСД, 2014. 316 с.
23. Мірошниченко О. Ю., Карюк В. І. Етапи формування організаційно-економічного механізму інноваційної діяльності підприємств. *Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка»*. 2012. № 2. URL: http://economy.nayka.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=932.
24. Міценко Н. Г. Формування інтегрованих економічних систем в сфері товарного обігу. *Торгівля, комерція, підприємництво*. 2015. Вип. 19. С. 133-141.
25. Пантелеєва Н. М. Організаційно-економічний механізм управління інноваціями банківської системи. *Вісник Університету банківської справи Національного банку України*. 2013. № 1 (16). С. 123-128.
26. Підчоса О. В. Стратегія вертикальної інтеграції як основа розбудови міжнародного виробництва нафтогазових ТНК. *Економічний Часопис – XXI*. 2012. № 7-8. С. 23-28.
27. Полозова Т. В. Організаційно-економічний механізм управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2017. URL: <http://www.vestnik-econom.mgu.od.ua/journal/2017/23-1-2017/29.pdf>.
28. Рогоза М. Є., Вергал К. Ю. Стратегічний інноваційний розвиток підприємств: моделі та механізми: монографія. Полтава: РВВ ПУЕТ, 2011. 136 с.
29. Савченко О. В. Сутність та складові організаційно-економічного механізму стимулювання інноваційної діяльності на підприємстві. *Ефективна економіка*. 2013. № 12. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2635>.
30. Савчук О. В. Організаційно-економічний механізм інноваційного розвитку великої компанії: автореф. дис. ... д-ра екон. наук : спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами». Донецьк: ІЕП НАН України, 2003. 32 с.
31. Скопенко Н. С. Формування та розвиток інтегрованих об'єднань в АПК України: монографія. Київ: НУХТ, 2012. 266 с.
32. Тітов А. Б., Машевська О. В. Організаційно-економічний механізм управління інноваційною діяльністю підприємства. *Питання економіки та права*. 2016. № 1. С. 110-114.
33. Тульчинська С. О. Функціонування організаційно-економічного механізму інноваційного процесу. *Стратегічні пріоритети*. 2008. № 1 (6). С. 89-95.
34. Турило А. А. Організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком підприємства. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2015. Вип. 14. Ч. 1. С. 93-96.

35. Фостер Р., Каплан С. Творческое разрушение / пер. с англ. СПб-М: Альпина, 2005. 378 с.

36. Чайковська М. Удосконалення організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємства в умовах євроінтеграції. *Вісник Призовського Державного Технічного Університету. Серія: Економічні науки*. 2018. № 1(36). С. 292-296. DOI: <https://doi.org/10.31498/2225-6725.36.2018.169659>.

37. Шумпетер Й. Теория экономического развития: исследование предпринимательской прибыли, капитала, кредита, процента и цикла конъюнктуры / пер. с англ. М.: Прогресс, 1982. 455 с.

38. Янчук М. Б. Інтеграція авіабудівних підприємств України в умовах глобалізаційних викликів: монографія. Київ: Освіта України, 2013. 326 с.

39. Mensch G. Stalemate in technology: Innovations overcome the depression. Ballinger. Cambridge (Massachusetts), 1979.

40. Miller T.E. Totally Integrated Enterprises. A Framework and Methodology for Business and Technology Improvement. London: St. Lucie Press, 2000. 226 с.

41. Partridge C. Business objects: Re-engineering for re-use. London: REV-ENG Consulting, 2000. 614 p.

42. Rebstock M., Fengel J., Paulheim H. Ontologies-Based Business Integration. Berlin: Springer, 2008. 279 с.

43. Rostow W. W. The Process of Economic Growth. New York, 1952.

44. Finkelstein C. Enterprise Architecture for Integration: Rapid Delivery Methods and Technologies. Boston: Artech House, 2006. 504 с.

45. Гуцалюк О. М., Бондар Ю. А., Григораш С. Ю. Вибір технологій управління корпоративною інтеграцією промислових підприємств. *Науковий вісник Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу. Серія: Економіка та управління в нафтовій і газовій промисловості*. 2023. № 2 (28). С. 41-51.

46. Гуцалюк О. М. Динамічне обґрунтування інтеграційної стратегії корпоративного розвитку. *Економіка розвитку*. 2017. № 4 (84). С. 67-74.

47. Гуцалюк О. М., Череватенко В. А. Корпоративні механізми забезпечення економічної безпеки великомасштабних економіко-виробничих систем. *Актуальні проблеми економіки*. 2017. № 6 (192). С. 60-71.

References

1. Ansoff, I. (1999). *Novaya korporativnaya strategiya* [New corporate strategy]. SPb., Piter. 416 p. [in Russian].

2. Ansoff, I. (1989). *Strategicheskoe upravlenie* [Strategic management]. М., Экономика. 519 p. [in Russian].

3. Arefieva, O. V. (2013). *Korporativne upravlinnia. Evoliutsiia, stanovlennia, rozvytok* [Corporative management. Evolution, formation, development]. Kyiv, Lira-K. 180 p. [in Ukrainian].

4. Bokovets, V. V. (2016). *Teoretyko-metodychni zasady upravlinnia korporatsiiamy* [Theoretical and methodological problems of corporate management]. Kyiv, Kondor. 206 p. [in Ukrainian].

5. Buriak, P. (2004). *Problemnist transformatsiinykh protsesiv u intehrovanykh korporativnykh strukturakh pidpriemnytstva* [The problematic nature of transformational processes in integrated corporate structures of entrepreneurship]. *Rehionalna ekonomika – Regional economy*, 2, p. 72–78 [in Ukrainian].

6. Vasylichuk, I. P. (2013). *Sutnist ta oznaky korporatsii: teoretychnyi aspekt* [The essence and characteristics of corporations: theoretical aspect]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia». Ekonomika – Scientific notes of the National University "Ostroh Academy". Economy*, 23, p. 205-209 [in Ukrainian].

7. Voronkova, A. E., Babiak, M. M., Koreniev, E. N., Mazhura, I. V. (2006). *Korporativne upravlinnia ta kultura* [Corporate governance and culture]. Drohobych, Vymir. 376 p. [in Ukrainian].

8. Hreschak, M. H., Hrebeshkova, O. M., Kotsiuba, O. S., (2001). *Vnutrishnij ekonomichnyj mekhanizm pidpriemstva* [The internal economical mechanism of enterprise]. Kyiv, KNEU [in Ukrainian].

9. Dykan, V. V. (2013). *Teoretychni osnovy intehratsiinoho rozvytku pidpriemstv vitchyznianoho mashynobuduvannia* [Theoretical foundations of integrated development of domestic engineering enterprises]. *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti – Herald of the economy of transport and industry*, 43, p. 119-124 [in Ukrainian].

10. Dovhan, L. Ye., Pastukhova, V. V., Savchuk, L. M. (2007). *Korporativne upravlinnia* [Corporative management]. Kyiv, Kondor. 174 p. [in Ukrainian].

11. Dovhan, L. Ye., Dudukalo, H. O. (2012). *Formuvannia orhanizatsiino-ekonomichnoho mekhanizmu efektyvnoho upravlinnia pidpriemstvom* [Formation of organizational and economical mechanism of effective management]. *Ekonomichnyi visnyk NTUU «KPI» – Economic Bulletin of NTUU "KPI"*, vol. 48. Retrieved from <http://economy.kpi.ua/uk/node/376> [in Ukrainian].

12. Yefremova, N. (2023). *Orhanizatsiino-ekonomichnyi mekhanizm upravlinnia innovatsiinoiu diialnistiu ahrarykh pidpriemstv* [Organizational and economic mechanism of management of innovative activity of agrarian enterprises]. *Halytskyi ekonomichnyi visnyk – Galician Economic Herald*, № 2 (81). DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.02 [in Ukrainian].

13. Zahranovska, A. (2011). *Intehratsiia pidpriemstv: otsinka dotsilnosti ta prypustymoho stupenia nezalezhnosti uchasykyv kholdynhu* [Integration of enterprises: assessment of the feasibility and permissible degree of independence of the holding's participants]. LAP LAMBERT Academic Publishing GmbH & Co. KG. 223 p. [in Ukrainian].

14. Ivanov, Yu. B., Pylypenko, A. A. (2012). *Intehratsiinyi rozvytok subiektiv hospodariuvannia: teoretychne obgruntuvannia ta orhanizatsiia upravlinnia* [Integrative development of business entities: theoretical justification and management organization]. Kharkiv, Inzhek. 400 p. [in Ukrainian].

15. Ihnatieva, I. A., Harafonova, O. I. (2013). *Korporativne upravlinnia* [Corporative management]. Kyiv, CEL. 600 p. [in Ukrainian].

16. Illiashenko, S. M. (2005). *Upravlinnia innovatsiynym rozvytkom* [Management of innovative development]. 2nd ed. Sumy, Universytetska knyha [in Ukrainian].

17. Illiashenko, N. S., Rosokhata, A. S. (2015). *Formuvannia orhanizatsiino-ekonomichnoho mekhanizmu prohnozuvannia perspektyvnykh napriamiv innovatsiinoho rozvytku promysloвого pidpriemstva* [Formation of an organizational and economic mechanism for forecasting prospective directions of innovative development of an industrial enterprise]. *Efektivna ekonomika – Efficient*

- Economy*, 1. Retrieved from <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3737> [in Ukrainian].
18. Kempbell, E., Sammers, K. (2014). Strategic synergism. Trans. from English. SPb., Piter. 416 p. [in Russian].
19. Kondratev, N. (2002). Conditions and large cycles and theory of prediction. M., Ekonomika [in Russian].
20. Korsikova, N. M. (2009). Orhanizatsiino-ekonomichnyi mekhanizm upravlinnia innovatsiynym rozvytkom pidpriemstva v suchasnykh umovakh. [Organizational and economic management mechanism of innovative development of the enterprise in modern conditions]. *Ekonomika kharchovoi promyslovosti – Economics of the food industry*, 3, pp. 8-11. Retrieved from <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/19470> [in Ukrainian].
21. Markova, N. S. (2012). Formuvannia orhanizatsiino-ekonomichnoho mekhanizmu upravlinnia rozvytkom personalu [Formation of the organizational and economic mechanism of personnel development management]. *Biznes Inform – Business Inform*, vol. 6. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/j-pdf/binf_2012_6_56.pdf [in Ukrainian].
22. Mikula, N. A., Zasadko, V. V. (2014). Transkordonne spivrobotnytstvo Ukrainy v konteksti yevro-intehratsii [Cross-border operation of Ukraine in the context of European integration]. Kyiv, NISD. 316 p. [in Ukrainian].
23. Miroshnychenko, O. Yu., Kariuk, V. I. (2012). Етапи формування організаційно-економічного механізму інноваційної діяльності підприємств [Stages of formation of the organizational and economic mechanism of innovative activity of enterprises]. *Efektivna ekonomika – Efficient Economy*, 2. Retrieved from <http://economy.nayka.com.ua/index.php?operation=1&iid=932> [in Ukrainian].
24. Mitsenko, N. H. (2015). Formuvannia intehrovanykh ekonomichnykh system v sferi tovarnoho obihu [Formation of integrated economic systems in the field of commodity circulation]. *Torhivlia, komertsii, pidpriemnytstvo – Trade, commerce, entrepreneurship*, 19, pp. 133–141. Lviv, LKA [in Ukrainian].
25. Pantelieieva, N. M. (2013). Orhanizatsiino-ekonomichnyi mekhanizm upravlinnia innovatsiinykh bankivskoi systemy [Organizational and economic mechanism of management of innovations of the banking system]. *Visnyk Universytetu bankivskoi spravy Natsionalnoho banku Ukrainy – Bulletin of the University of Banking of the National Bank of Ukraine*, 1 (16), pp. 123–128 [in Ukrainian].
26. Pidchosa, O. V. (2012). Stratehiia vertykalnoi intehratsii yak osnova rozbudovy mizhnarodnoho vyrobnytstva naftohazovykh TNK [The strategy of vertical integration as a basis for the development of international production of oil and gas TNCs]. *Ekonomichnyi chasopys-XXI – Economic annals-XXI*, 7-8, pp. 23-28 [in Ukrainian].
27. Polozova, T. V. (2017). Orhanizatsiino-ekonomichnyi mekhanizm upravlinnia innovatsiino-investytsiinoiu spromozhnistiu pidpriemstva [Organizational and economic mechanism of management of innovative and investment capacity of the enterprise]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu – Scientific Bulletin of the International Humanitarian University*. Retrieved from <http://www.vestnik-econom.mgu.od.ua/journal/2017/23-1-2017/29.pdf> [in Ukrainian].
28. Rohoza, M. Ye., Verhal, K. Yu. (2011). Стратегічний інноваційний розвиток підприємств: моделі та механізми [Strategic innovation enterprise development: models and mechanisms]. Poltava, RVV PUET [in Ukrainian].
29. Savchenko, O. V. (2013). Sutnist ta skladovi orhanizatsiino-ekonomichnoho mekhanizmu stymuluvannia innovatsiinoi diialnosti na pidpriemstvi [The essence and components of the organizational and economic mechanism of stimulating innovative activity at the enterprise]. *Efektivna ekonomika – Efficient economy*, 12. Retrieved from <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2635> [in Ukrainian].
30. Savchuk, O. V. (2003). Orhanizatsiino-ekonomichnyi mekhanizm innovatsiinoho rozvytku velykoi kompanii [Organizational and economic mechanism of innovative development of a large company]. *Extended abstract of Doctor's thesis*. Donetsk, IIE of NAS of Ukraine. 32 p. [in Ukrainian].
31. Skopenko, N. S. (2012). Formuvannia ta rozvytok intehrovanykh obiednan v APK Ukrainy [Formation and development of integrated associations in the agricultural sector of Ukraine]. Kyiv, NUKhT. 266 p. [in Ukrainian].
32. Titov, A. B., Mashevska, O. V. (2016). Orhanizatsiino-ekonomichnyi mekhanizm upravlinnia innovatsiinoiu diialnistiu pidpriemstva [Organizational and economic mechanism of management of innovative activity of the enterprise]. *Pytannia ekonomiky ta prava – Issues of economics and law*, 1, pp. 110-114 [in Ukrainian].
33. Tulchynska, S. O. (2008). Funktsionuvannia orhanizatsiino-ekonomichnoho mekhanizmu innovatsiinoho protsesu [Functioning of the organizational and economic mechanism of the innovation process]. *Stratehichni priorityety – Strategic priorities*, 1 (6), pp. 89–95 [in Ukrainian].
34. Turylo, A. A. (2015). Orhanizatsiino-ekonomichnyi mekhanizm upravlinnia innovatsiinykh rozvytkom pidpriemstva. [Organizational and economic mechanism of management of innovative development of the enterprise]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu – Scientific Bulletin of Kherson State University*, Issue 14, Part 1, pp. 93–96 [in Ukrainian].
35. Foster, R. (2005). Sozdatelnoie razrusheniie [Creative destruction]. Moscow, Alpina [in Russian].
36. Chaikovska, M. (2018). Udoskonalennia orhanizatsiino-ekonomichnoho mekhanizmu upravlinnia innovatsiinykh rozvytkom pidpriemstva v umovakh yevrointehratsii [Improvement of the organizational and economic mechanism of management of the innovative development of the enterprise in the conditions of European integration]. *Visnyk Pryazovskoho Derzhavnoho Tekhnichnoho Universytetu. Serii: Ekonomichni nauky – Bulletin of the Azov State Technical University. Series: Economic Sciences*, 1(36), pp. 292–296. DOI: <https://doi.org/10.31498/2225-6725.36.2018.169659> [in Ukrainian].
37. Shumpeter, Y. (1982). Teoriia ekonomicheskoho razvitiia: issledovaniie predprinimatelskoi pribyli, kapitala, kredita, protsenta i tsikla koniunktury [The theory of economic development: study of business profits, capital, credit, interest and cycle conditions]. Moscow, Prohress [in Russian].
38. Yanchuk, M. B. (2013). Intehratsiia aviabudivnykh pidpriemstv Ukrainy v umovakh hlobalizatsiinykh vyklykiv [Integration of aviation enterprises of Ukraine in the minds of globalization wikis]. Kyiv, Osvita Ukrainy. 326 p. [in Ukrainian].

39. Mensch, G. (1979). *Stalemate in technology: Innovations overcome the depression*. Ballinger, Cambridge (Massachusetts).
40. Miller, T. E. (2000). *Totally Integrated Enterprises. A Framework and Methodology for Business and Technology Improvement*. London, St. Lucie Press. 226 p.
41. Partridge, C. (2000). *Business objects: Re-engineering for re-use*. London, REV-ENG Consulting. 614 p.
42. Rebstock, M., Fengel, J., Paulheim, H. (2008). *Ontologies-Based Business Integration*. Berlin, Springer. 279 p.
43. Rostow, W. W. (1952). *The Process of Economic Growth*. New York.
44. Finkelstein, C. (2006). *Enterprise Architecture for Integration: Rapid Delivery Methods and Technologies*. Boston, Artech House. 504 p.
45. Hutsaliuk, O. M., Bondar, Iu. A., Hryhorash, S. Yu. (2023). *Vybir tekhnolohii upravlinnia korporatyvnoiu intehratsiieiu promyslovykh pidpriemstv* [The choice of management technologies for corporate integration of industrial enterprises]. *Naukovyi visnyk Ivano-Frankivskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu nafti i hazu. Seriya: Ekonomika ta upravlinnia v naftovii i hazovii promyslovosti – Scientific Bulletin of the Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas. Series: Economics and management in the oil and gas industry*, 2 (28), pp. 41-51 [in Ukrainian].
46. Hutsaliuk, O. M. (2017). *Dynamichne obgruntuvannya intehratsiinoi stratehii korporatyvnoho rozvytku* [Dynamic substantiation of the integration strategy of corporate development]. *Ekonomika rozvytku – Development economics*, 4 (84), pp. 67-74 [in Ukrainian].
47. Hutsaliuk, O. M., Cherevatenko, V. A. (2017). *Korporatyvni mekhanizmy zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky velykomasshtabnykh ekonomiko-vyrobnychkykh system* [Corporate mechanisms for ensuring the economic security of large-scale economic and production systems]. *Aktualni problemy ekonomiky – Actual problems of the economy*, 6 (192), p. 60-71 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 01.11.2023

Формат цитування:

Оу В. Методичні напрямки та заходи реалізації формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком корпоративних інтеграційних об'єднань. *Вісник економічної науки України*. 2023. № 2 (45). С. 177-186. DOI: [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2023.2\(45\).177-186](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2023.2(45).177-186)

Ou, W. (2023). *Methodological Directions and Implementation Measures for the Formation of an Organizational and Economic Management Mechanism for the Innovative Development of Corporate Integration Associations*. *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*, 2 (45), pp. 177-186. DOI: [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2023.2\(45\).177-186](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2023.2(45).177-186)